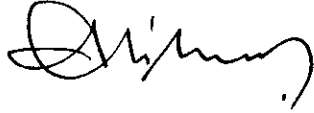

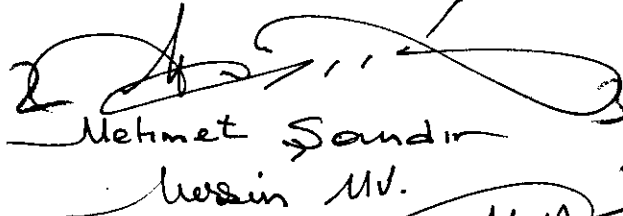
TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA,

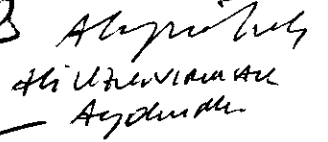
"Türkiye'de yerel medya kuruluşlarının ve çalışanlarının sorunlarının araştırılarak alınması gereken önlemlerin belirlenmesi" amacıyla, aşağıda belirtilen gerekçelerle Anayasamızın 98'inci, Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 104'üncü ve 105'inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz. 10.01.2012

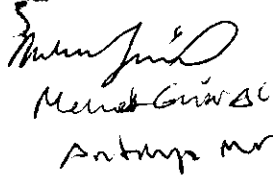
1. Prof.Dr. Alim IŞIK

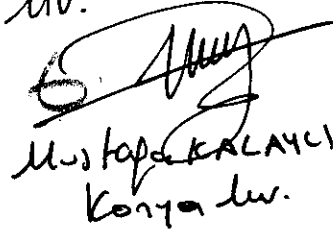
MHP Kütahya Milletvekili

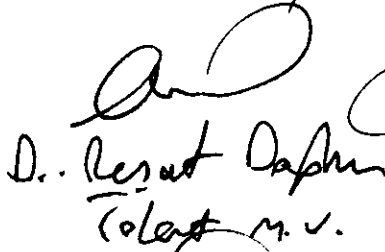

Mehmet Sandır
Konya Mv.

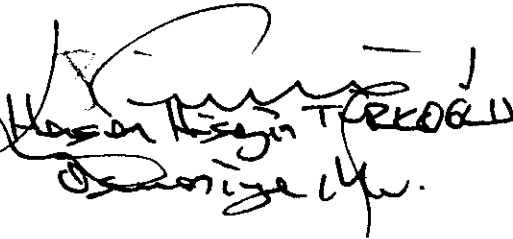

Ali Uzun
Ankara Mv.

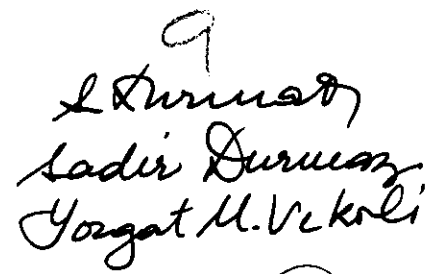
4 D. Ali TORLAK
İSTANBUL MV

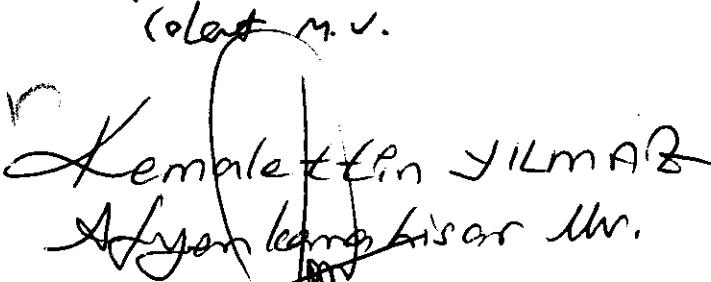

Mehmet Gürsoy
Antalya Mv.

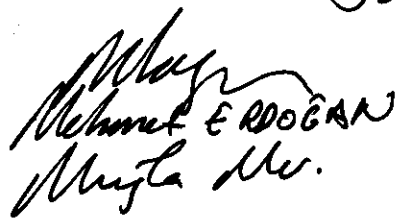

Mustafa KALAYCI
Konya Mv.

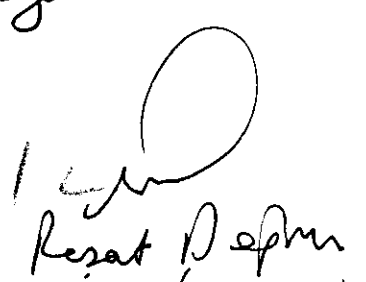

D. Resat Dapm
Tokat M. v.

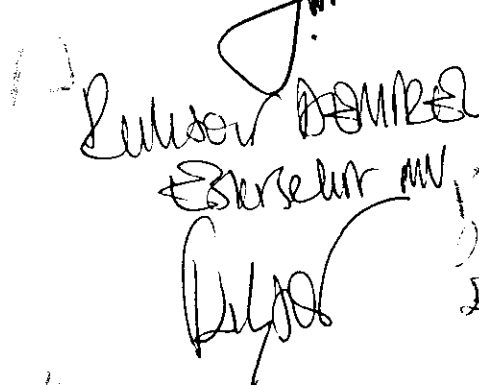

Hasan Hüseyin TEREKÖZÜ
Düzce Mv.

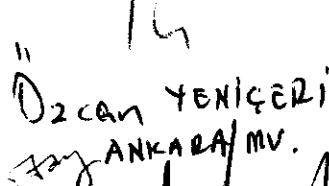

Sadir Durmaz
Yozgat M. Vekali

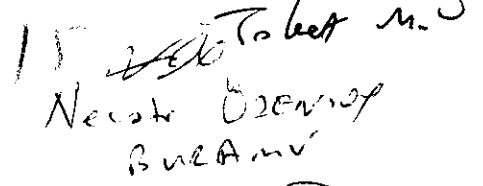

Kemal KILIÇ
Samsun Mv.

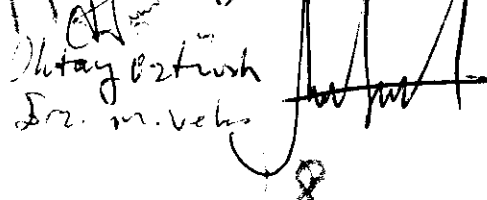

Mehmet ERDOĞAN
Miyaz Mv.

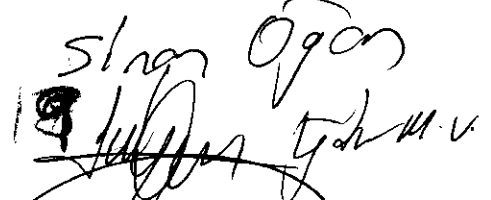

Resat Dapm
Tokat M. v.

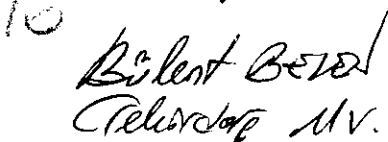

Erol DEMİR
Eskişehir Mv.

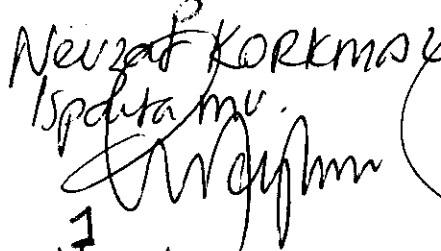

Özcan YENİCELİ
Ankara Mv.

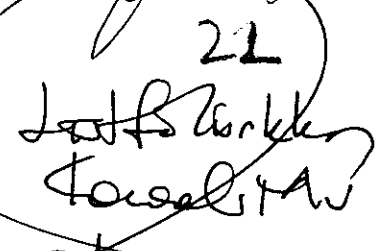

Nevzat Özenci
Bursa Mv.

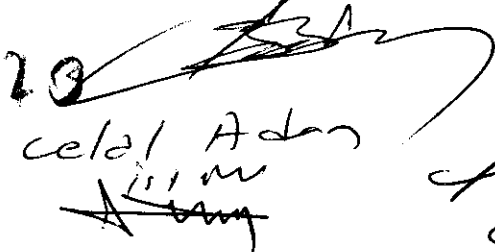

İhtay ÖZTÜRK
İz. m. v. ek

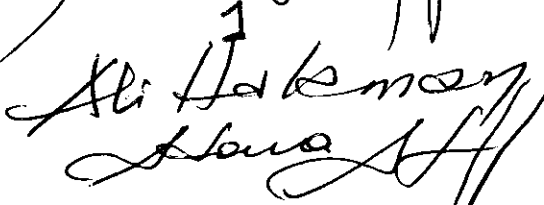

Sinan Oğuz
Yozgat M. v.

Bülent BEZEL
Tekirdağ Mv.

Nevzat KORKMAZ
İsparta Mv.

İzzet KORKMAZ
Tokat Mv.

Celal ADAN
İz. m. v.

Ali HAKKI
Samsun Mv.

GEREKÇE:

Ülkemizde her geçen gün büyüyen ve farklılaşan medya, yani yazılı ve görsel basın sektörü; düşünce ve ifade özgürlüğüyle birlikte demokrasimizin, çok sesliliğimizin ve sosyal yapımızın gelişmesinin lokomotifidir. Bu sektörün önemli bir bileşeni de yerel yayın yapan televizyon, radyo, gazete, dergi vb. medya kuruluşları ile bu kuruluşlarda çalışan binlerce insanımızdır.

Medya kuruluşlarında görev yapan çalışanlar, toplumun çıkarlarını göz önünde bulundurarak halkın doğru haber alma özgürlüğü yolunda hizmet etmek gibi büyük bir görevi üstlenmişlerdir. Eskilerin deyimiyle gazeteciler, halkın gözü-kulağı ve sesidir. Demokrasinin yerleşmesinde yazılı ve görsel basın kuruluşlarının önemli katkıları vardır. Bir milleti aydınlatma ve uyarmada, muhtaç olduğu fikri gıdayı vermede, medya başlı başına bir kuvvet, bir okul ve bir rehberdir.

Türkiye’de bugün Edirne’den Ardahan’a 81 il ve yüzlerce ilçede yayımlanan 1700’ü aşkın yerel gazetenin kökenini, Osmanlı döneminde eyalet sisteminden vilayet sistemine geçişle yayımlanmaya başlayan “vilayet gazeteleri” oluşturmaktadır. Bunun ilk örneği Tuna vilayetinde 1865’te Türkçe-Bulgarca olarak yayımlanmaya başlayan “Tuna Gazetesi” olmuştur. Uygulama giderek yayılmış ve 1897’den itibaren İstanbul dışındaki Osmanlı vilayetlerinde 29 gazete yayımlanmaya başlanmıştır. Bunlardan 22’si vilayet gazetesidir.

Tirajları 500’ü aşmayan bu gazeteler genellikle haftalık olarak çıkmış, basının İstanbul vilayetinin tekelinden çıkmasına katkı sağlamış, ancak bir bölümü Anadolu’da yerel basının yaygınlaşması için devlet tarafından bir süre sonra kapatılmıştır. Türkiye’deki yerel basına önderlik ve rehberlik eden bu gazetelerden bazıları günümüzde de yayınlarını sürdürmektedir.

Her ne kadar, 212 sayılı yasa yıllar önce kabul edildiğinde, çalışanlar açısından güvence ve avantajlar sağlamaktayken, son 10-15 yıldan beri bu yasa kapsamında çalışan gazeteci sayısı çok azalmış durumdadır.

Bugün başta gazeteciler olmak üzere medya çalışanlarının çoğu, zor şartlarda ve düşük ücretlerle çalışmaktadırlar. Bu durum gerek yerel gerekse yaygın medyada önemli bir farklılık göstermemektedir. Özellikle yüksek tirajlı, yaygın basında çalışanların ücretleri arasında adaletsizlik, dengesizlik ve hatta uçurum vardır. Aynı gazetede astronomik maaş alanlar yanı sıra geçimini güçlüğüyle sağlayan gazetecilerin çoğunlukta olduğu bir gerçektir. Büyük gazetelerin Anadolu muhabirleri masraflarının karşılığını bile alamaz durumdadırlar.

Günümüzde bölgesel, il veya ilçeler bazında haberler toplamak, yayına hazır hale getirmek ve yayınlamak için kurulmuş olan yüzlerce yerel medya kuruluşu ayakta kalmaya çalışmakta ve önemli ekonomik sıkıntılarla mücadele etmektedirler. Ekonomik sıkıntı içerisinde olan gazete, radyo ve/veya TV sahiplerinin; resmi ilanlardan yeterince pay alamamaları, ticari ilan ve reklam yetersizliği, gazetenin ham maddesi olan kağıdı temin etme zorluğu, tiraj sorunu ve devletin yerel medya organlarını yeteri kadar desteklememesi, eğitilmiş eleman eksikliği, teknolojik yetersizlik, halkın yerel medyayı yeterince benimsememesi, haber akışının ve sunumunun tatmin edici düzeyde olmaması vb. gibi çok değişik konularda önemli sorunları bulunmaktadır. Diğer yandan buralarda çalışan personelin de çok ciddi sorunları bulunmaktadır. Yerel medya mensuplarının büyük bir bölümü düşük ücretle çalışmakta, maalesef bazılarının sosyal güvenceleri bile bulunmamaktadır.

Yukarıda özetlenen gerekçelerle yerel medya kuruluşlarının ve çalışanlarının sorunlarının araştırılarak alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla bir **meclis araştırması açılmasında** yarar görülmektedir.